

การใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะท้ายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา Using Activity-Based Learning to Develop Final Consonant for Secondary Level

อภิสิทธิ์ ชันชาลี¹ อัมราภรณ์ หนูยอด² ปณัสนันท์ กิติชัยเดชนันต์³

E-mail: wikolenny1233@gmail.com

บทคัดย่อ

การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษมีความสำคัญในการสื่อสาร เนื่องจากการออกเสียงพยัญชนะท้ายที่ถูกต้องจะทำให้การสื่อสารระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสารเข้าใจตรงและลดการเข้าใจคลาดเคลื่อน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบการออกเสียงพยัญชนะท้ายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ระหว่างหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน กับเกณฑ์คะแนนร้อยละ 80 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 รวมทั้งสิ้น 39 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง วิจัยนี้เป็นวิจัยแบบทดลองเบื้องต้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้คือแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการออกเสียงท้ายคำ จำนวน 1 ชุด การวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถด้านการออกเสียงพยัญชนะท้ายหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานคิดเป็นร้อยละ 87.18 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

คำสำคัญ: การออกเสียงพยัญชนะท้าย กิจกรรมเป็นฐาน

Abstract

The final consonant sound of English words is vital for communicating. Because accurately pronouncing the final consonant improves communication between the recipient and sender and reduces misunderstandings. The objective of this research is to compare the final consonant pronunciation for secondary level during and after learning by using Activity-based learning with a score of 80 percent. The participants in this research were secondary level from large high school in Northeast in Thailand, 1st semester, academic year, totaling 39 students by purposive selection. This is a pre-experimental design. The tools used in this research are 6 lesson plans and one set of final consonant test. Data analysis was conducted using the average and percentage.

The results of the research found that the students had 87.18% ability in pronouncing the end of words after learning using activity-based activities, which was higher than the specified criteria.

Keywords: final consonant, activity-based learning

ความเป็นมาของปัญหา

เป็นที่ทราบกันว่าภาษาอังกฤษนั้นเป็นภาษาที่เป็นสากลและเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศ และมากไปกว่านั้นภาษาอังกฤษยังส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา และด้านการประกอบอาชีพ ดังนั้นการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ จึงมีความสำคัญโดยเฉพาะทักษะด้านการพูดเนื่องจากเป็นทักษะที่เป็นส่วนสำคัญในการสื่อสาร ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาต่างๆ ในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามการออกเสียงที่ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ก็มีความสำคัญเช่นเดียวกันเนื่องจากถ้าหากออกเสียงผิดก็อาจเป็นสาเหตุของการเข้าใจไม่ตรงกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง กล่าวคือ การออกเสียงที่ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ย่อมมีความสำคัญในการพูดและฟังเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) หรือผู้ที่พูดภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา (native speaker) (สิริวัฒน์ ตันทนิส, 2555) และยังสอดคล้องกับ พระครูวิศิษฐธรรมโม, จำรูญ พริกบุญจันทร์, พระประเสริฐ เตชโก, และประมวล ริมี่ (2564) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ เพราะสังคมโลกปัจจุบัน มีความเจริญในหลายด้าน ทำให้ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อบาปชีวิตของคนไทย

การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งในการใช้ภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังถือว่าเป็นส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งในการสื่อสารที่ทำได้ อย่างไรก็ตามการออกเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาอังกฤษยังคงเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ เนื่องด้วยธรรมชาติของภาษาแม่ของนักเรียนหรือภาษาไทยซึ่งไม่มีการออกเสียงพยัญชนะท้าย แต่ใน

¹ นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

³ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หน่วยงานสังกัดโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น

ภาษาอังกฤษนั้นมีการออกเสียงพยัญชนะทำอย่างชัดเจน หรืออีกประการหนึ่งถึงแม้ว่ามีหลายเสียงในภาษาอังกฤษจะมีความคล้ายคลึงกับภาษาไทยเมื่อสังเกตจากตัวอักษร อย่างไรก็ตามถ้าหากเปรียบเทียบกันจริงๆ แล้วนั้นอาจมีความแตกต่างอยู่ทำให้เกิดการสับสนขึ้นได้ ตัวอย่างเช่น ตามอาการเกิดของเสียง เสียงระเบิด เสียง /b/ ในภาษาอังกฤษเป็นเสียงก้อง (Voiced) แต่ในภาษาไทยนั้นเป็นเสียงไม่ก้อง (Voiceless) (อาทิพย์ ถมมา, กิตติพัฒน์ ททางค์ษา, และ ณัฐริชต์ สติตอริยาณิช, 2021) เป็นต้น

จากการเรียนการสอนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง Getting ready for college ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการสัมภาษณ์เพื่อเข้ารับการศึกษาระดับอุดมศึกษาและการสมัครงาน พบว่านักเรียนมักจะออกเสียงทำประโยคผิดไปและในบางครั้งไม่ได้ออกเสียงทำคำเลย ตัวอย่างเช่น การออกเสียงทำคำคำว่า “Milk” อ่านว่า /mɪlk/ ที่แปลว่า “นม” ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ออกเสียง /k/ ที่เป็นเสียงทำคำ ซึ่งอาจทำให้ผู้ฟังสับสนกับคำว่า “Meal” อ่านว่า /mi:əl/ ที่แปลว่า มื้ออาหาร จากตัวอย่างที่กล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการที่ผู้พูดไม่ออกเสียงทำคำหรือ Final sound ให้ถูกต้องหรือละเว้นการออกเสียงทำคำอาจจะทำให้ผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาหรือคู่สนทนาเข้าใจในความหมายที่คลาดเคลื่อน ซึ่งสอดคล้องกับ Mehmet Demirezen (2561) ที่ได้ไว้กล่าวว่าการเรียนรู้การออกเสียงที่ถูกต้อง เป็นผลดีต่อการศึกษาและการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ กล่าวคือการออกเสียงที่ถูกต้องจะสามารถทำให้คู่สนทนาเข้าใจในสิ่งที่สื่อสารได้อย่างถูกต้องและไม่มีความสับสน

การที่จะพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะทำจึงต้องอาศัยทักษะการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและโอกาสในการพูดจึงต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นการเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อให้ทักษะการออกเสียงทำคำดีขึ้นและถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ซึ่งเป็นตัวช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการออกเสียงทำคำได้ และยังสามารถทำให้ผู้เรียนได้มีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงทำคำอย่างมีความสุขพร้อมทั้งได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองเพื่อเป็นการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ดังเช่น จริมจิต สร้อยสมุทรร และ ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน (2565) กล่าวว่า การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับสภาวะการณ์ในสังคมปัจจุบันที่ทำให้คนไทยต้องมีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษได้จริง และยังสามารถทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมั่นใจ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะทำโดยใช้การเรียนการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐานเพื่อการออกเสียงทำคำในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นและสามารถสื่อสารผ่านภาษาอังกฤษกับผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาและคู่สนทนาผ่านภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักของสัทศาสตร์ เพื่อให้เจ้าของภาษาเข้าใจและไม่เกิดความสับสน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบการออกเสียงพยัญชนะทำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐานกับเกณฑ์คะแนนร้อยละ 80

1. วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบของการวิจัยครั้งนี้คือ ใช้รูปแบบการวิจัยแบบทดลอง (Pre-Experimental Designs) เป็นการทดลองกลุ่มเดียว วัดครั้งเดียว (The One-Group Posttest Only Design)

เมื่อกำหนดให้

X แทน การจัดการเรียนการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐาน

O₁ แทน การทดสอบความสามารถด้านการออกเสียงพยัญชนะทำหลังเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ

2.1 ประชากร นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 20 ห้องเรียน ทั้งสิ้น 794 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 39 คน ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยพิจารณาจากการได้รับมอบหมายหน้าที่จัดการเรียนการสอนจึงมองเห็นปัญหาเบื้องต้น ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจ ต้องการที่จะศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการออกเสียงพยัญชนะทำของนักเรียนกลุ่มนี้มากยิ่งขึ้น

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้คือ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานและแบบทดสอบความสามารถด้านการออกเสียงพยางค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงพยางค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผน ดังนี้

- 3.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Getting Ready for College
- 3.1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Listen to college interviews
- 3.1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง College Interviewing
- 3.1.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Job interviewing
- 3.1.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Making Video
- 3.1.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Mock interview

3.2 แบบทดสอบความสามารถด้านการออกเสียงพยางค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน จำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบครั้งนี้เป็นรูปแบบการประเมินการพูดการออกเสียงพยางค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งสร้างมาจากเนื้อหาที่เรียนและปัญหาจากการออกเสียงภาษาอังกฤษ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

มีวิธีการดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยได้คัดเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่นจำนวนนักเรียนทั้งหมด 39 คน ในการเข้าร่วมพัฒนาทักษะการออกเสียงพยางค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และทำการขออนุญาตกลุ่มตัวอย่างและผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 การปฐมนิเทศแก่กลุ่มตัวอย่าง โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการดำเนินการวิจัยและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัยครั้งนี้แก่กลุ่มตัวอย่าง

- 4.3 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ รวม 6 คาบ
- 4.4 ทำการทดสอบการออกเสียงพยางค์ของนักเรียนหลังเรียน
- 4.5 นำข้อมูลที่ได้รับจากการทดสอบการออกเสียงพยางค์ของนักเรียนหลังเรียนมาวิเคราะห์ทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 หาค่าเฉลี่ยจากการทดสอบวัดการออกเสียงพยางค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

5.2 วิเคราะห์ผลการทดสอบวัดการออกเสียงพยางค์ของนักเรียนเพื่อมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

กำหนด

ผลการวิจัย

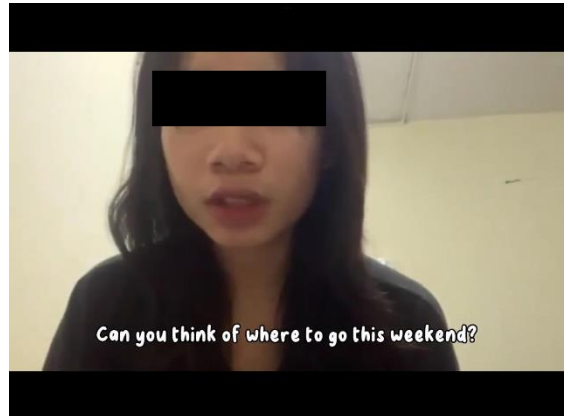
ผลการวิเคราะห์การออกเสียงพยางค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 ในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาการออกเสียงพยางค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

กลุ่มตัวอย่าง (คน)	จำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์การทดสอบ		จำนวนนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์การทดสอบ		ผลการทดสอบความสามารถด้านการออกเสียงพยางค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	
	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ	ค่าร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย
39	33	84.62	6	15.38	87.18	26.15

จากตารางที่ 1 ผลจากการทดสอบการออกเสียงพยางค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 จำนวน 39 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้าน

การออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 84.62 การทดสอบของนักเรียนทั้งชั้นมีคะแนนเฉลี่ย 26.15 คิดเป็นร้อยละ 87.18 ซึ่งมากกว่าร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนั้น ความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่านเกณฑ์ตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ว่านักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ภาพที่ 1 การฝึกการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน กิจกรรม Pair Video

จากภาพที่ 1 พบว่า นักเรียนทำกิจกรรม Pair video เพื่อฝึกทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะท้ายได้ถูกต้องแม่นยำ มีบรรยากาศการเรียนการสอนที่เป็นไปอย่างราบรื่น สนุกสนาน และผลคะแนนเฉลี่ยการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษมากกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม และนักเรียนผ่านเกณฑ์กำหนดร้อยละ 80 คือจำนวนร้อยละ 87.18 ที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

อภิปรายผล

การใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 ช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะท้ายที่ดีขึ้น สามารถออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องโดยสามารถอภิปรายได้ดังนี้

จากการวิเคราะห์ผลการพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น ระหว่างหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน กับเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 ผ่านเกณฑ์การทดสอบจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 84.62 และจำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การทดสอบจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 คะแนนของนักเรียนเฉลี่ยทั้งห้องเป็น 26.15 คิดเป็นร้อยละ 87.18 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ การพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาโดยการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ฝึกฝนการออกเสียงอย่างสม่ำเสมอ และทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความสุขและนักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้กันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ภัทรสร นรเหรียญ (2562) กล่าวว่า การใช้กิจกรรมเป็นฐานในการจัดการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการออกเสียงที่ดีขึ้น และนักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนทำให้บรรยากาศในห้องเรียนมีความสุขสนุกสนาน นักเรียนมีโอกาสในการฝึกฝนบ่อยครั้งมากขึ้น ทั้งนี้การออกเสียงพยัญชนะท้ายของผู้เรียนยังมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องหลังจากที่ได้รับการเรียนการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐาน ทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการออกเสียงพยัญชนะท้ายว่ามีส่วนสำคัญในการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับ วัลจิติน จันทรวโรจน์ (2019) ที่กล่าวว่า การออกเสียงพยัญชนะท้ายเป็นส่วนสำคัญในการสื่อสาร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการสื่อสารง่ายมากยิ่งขึ้น ต้องเข้าใจในการออกเสียงพยัญชนะ เนื่องจากกรออกเสียงพยัญชนะทำให้คำที่ออกเสียงชัดเจน และง่ายต่อความเข้าใจ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยการพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศไทย สามารถสรุปได้ ดังนี้ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ จากการทดลองใช้การแผนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จากการทำแบบทดสอบการออกเสียง

พหุวัฒนธรรมทำให้อาสาสมัคร จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 84.62 โดยผลการทดสอบทั้งหมดมีคะแนนเฉลี่ย 26.15 คิดเป็นร้อยละ 87.18 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มากไปกว่านั้นนักเรียนยังมีความกล้าที่จะออกเสียงภาษาอังกฤษโดยยึดหลักการออกเสียงพหุวัฒนธรรมทำให้อาสาสมัคร ระหว่างการเรียนการสอน ทั้งนี้ นักเรียนยังมีความรู้ด้านการออกเสียงพหุวัฒนธรรมทำให้อาสาสมัครอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่าการใช้กิจกรรม เป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงพหุวัฒนธรรมทำให้อาสาสมัครภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ด้านการออกเสียงพหุวัฒนธรรมทำให้อาสาสมัครภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่าเมื่อพิจารณาผลการทดสอบการพัฒนาการออกเสียงพหุวัฒนธรรมทำให้อาสาสมัครภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกิจกรรมเป็นฐาน ควรเป็นกิจกรรมที่หลากหลายมากขึ้น เนื่องจากหากทำกิจกรรมเดิมอาจจะทำให้บรรยากาศชั้นเรียนน่าเบื่อ และครูควรยืดหยุ่นเวลาในการฝึกฝน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยในการพัฒนาการออกเสียงพหุวัฒนธรรมทำให้อาสาสมัครภาษาอังกฤษในบริบทที่ต่างกันเนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการทำวิจัยครั้งต่อไปอาจจะนำไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจนำเอากิจกรรมอื่นๆ หรือสื่ออื่นมาเพื่อพัฒนาการออกเสียงพหุวัฒนธรรมทำให้อาสาสมัครภาษาอังกฤษ เช่น สื่อวิดีโอ การจัดการกิจกรรมแบบGamification

เอกสารอ้างอิง

- ฉิรวัดน์ ต้นทนิส. (2012). การศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษและกลวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. *Language and Linguistics*, 31(1), 81-102. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/joling/article/view/10764>
- พระครูวิศิษฐ์ ธรรมโมทัย, จำรูญ พริกบุญจันทร์, พระประเสริฐ เตชโก, & ประมวล รมิ. (2021). การศึกษาสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย. *วารสารนิสิตวัง*, 23(1), 1-11. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jonw/article/view/253584>
- อาทิตย์ ถมมา, กิตติพัฒน์ ทวางศ์ษา และ ณัฐรัชต์ สติตอริยาณิช. (2021). การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการออกเสียงพหุวัฒนธรรมทำให้อาสาสมัครภาษาอังกฤษและภาษาไทย: ความเหมือนและความแตกต่าง. *วารสารมจรอุบลปริทรรศน์*, 6(1), 737-755. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/mcjou/article/view/248124>
- Demirezen, M. (2020). Long Vowels versus Diphthongs in North American English: Which One Is Easy to Recognize and Hear?. *International Journal of Curriculum and Instruction*, 12(1), 289-309. <https://eric.ed.gov/?id=EJ1249507>
- Jantharaviroj, W. (2019). Improving English Consonants Pronunciation of Undergraduate Students in Rajamangala University of Technology Lanna Lampang. *Journal of Business Administration and Languages (JBAL)*, 7(2), 32-41. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/TNIJournalBA/article/download/185170/156917/775332>
- Norarian, P., & Sithsungnoen, C. (2020). การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *Journal of Humanities and Social Sciences Review*, 22(2), 46-61. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/hspbruacthjournal/article/view/252847>
- Sithsungnoen, C., Saphuksri, S., Aonpa, S., Chatiyanon, B., Chanintarapum, A., Poomrarueng, A., & Sooksena, S. (2022). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความเป็นนวัตกรรมและผลงานสร้างสรรค์สำหรับนักเรียน. *Journal of Humanities and Social Sciences Review*, 24(2), 146-159. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/hspbruacthjournal/article/view/262593>